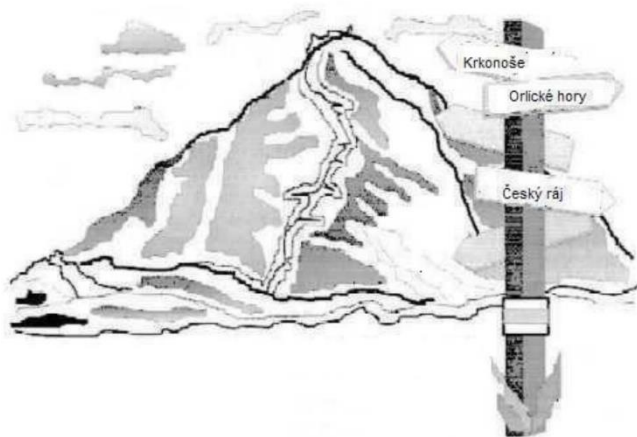

Zpravodaj č. 4/20

Úvodník

Zajímavá místa našeho kraje

Střípky z odborů

- KČT Jičín

Turistické akce

ÚVODNÍK

Tak již je to tady – konec tohoto dosti podivného roku poznamenaného epidemií Covid 19 a různými vládními omezeními v podstatné části roku 2020. Naše plány v pořádání našich akcí se úplně zhroutili omezeními o shromažďování a tak většina hromadných akcí nebyla uskutečněna. Naštěstí nám nebyla uzavřena příroda a tak alespoň rodinná a individuální turistika žila. Díky omezení cestování do ciziny se však poněkud více naplnili naše hory a turisticky zajímavá místa návštěvníky, kteří běžně tyto aktivity nevyhledávají. I tak se vám jistě podařilo navštívit méně frekventovaná místa a plně si užít klidnou přírodu. Zkusme si ještě užít závěr roku alespoň v rodinném kruhu a vyrazme s rodinami do kouzelné zimní přírody. Přejme si, aby rok 2021 byl příznivější a mi mohli opět navštěvovat své oblíbené turistické akce a místa kam se rádi vracíme. Snad již bude lépe a my se na svých toulkách budeme moci občerstvit v oblíbených hospůdkách nebo navštívit historické památky či památková místa. S tímto přáním ukončíme tento rok a pro ten příští si přejme co nejvíce našlapaných kilometrů. To vše a k tomu hodně zdraví a štěstí vám všem našim příznivcům přeje redakce Zpravodaje.

Ilustrační foto

ZAJÍMAVÁ MÍSTA NAŠEHO KRAJE

DVŮR KRÁLOVÉ NAD LABEM

Starobylé věnné město českých královen, Dvůr Králové nad Labem, se rozprostírá v malebném údolí horního toku řeky Labe. Město přímo vybízí ke strávení aktivně - odpočinkové dovolené. Čeká na vás objevování překrásné přírody, řada uměleckých památek, sportovní i kulturní využití, a to v jakémkoliv ročním období. Ve městě je několik možností ubytování, většinou v docházkové vzdálenosti prakticky kamkoliv. Procházku městem spojte s výšlapem na věž kostela sv. Jana Křtitele. Zrovna tady Václav Hanka našel Rukopis královédvorský. Prý nejstarší česky psaný text se 14 písněmi ze 13. století, který zahýbal českými dějinami. Máte rádi rozhled? Jistě se vám bude líbit úžasná vyhlídka na město a jeho okolí. Chcete okusit Vánoce v létě? I to výlet do Dvora Králové nad Labem nabízí. Nesmíte tedy

vynechat návštěvu městského muzea, kde budete mít možnost zhlédnout stálou expozici vánočních ozdob. Zjistíte, jak se výroba ozdob vyvíjela, projdete si celý cyklus od foukání a smáčení, přes zdobení a záponkování až po balení do krabic. Vše zažijete hravou formou, interaktivní výstava zabaví nejen vás, ale i vaše děti. Kromě toho se v muzeu můžete také vydat po stopách minulosti našeho města a seznámit se nejen s nejvýznamnějšími událostmi dob dávno zapomenutých, ale také s historií tradice textilního průmyslu na Královédvorskú. Zasloužený odpočinek, klid a atmosféru 30. let minulého století najdete na dvorském Tyršově koupališti, které se pyšní dvěma velkými bazény a dětským brouzdalištěm. Chcete si užít perfektní den mezi africkými zvířaty, projet se vlastním vozem nebo v upraveném safaribusu jedinečným Africkým safari mezi volně vypuštěnými zebry, antilopami nebo buvolky a ptáky, navštívit expozici jedovatých hadů černého kontinentu nebo se vyřádit s dětmi v lanovém parku? Zastavte se v ZOO Dvůr Králové, v zahradě s více než šedesátiletou historií, která patří k nejvýznamnějším chovatelům afrických zvířat ve světě. Pro ty, co chtějí zažít jedinečné prázdniny, nabízí zoo ubytování v Safari hotelu nebo Safari kempu, které jsou součástí rozsáhlého areálu zahrady. Cyklotrasa, kam se podívám! To by mohl být slogan vystihující Dvůr Králové nad Labem. Město a jeho okolí jsou doslova protkané cyklotrasami, které přímo vybízejí k výletům na kole. Vydejte se proti proudu řeky Labe, kde najdete patrně nejkrásnější přehradu v Čechách a národní kulturní památku, Les Království. Je obklopena malebnými lesy a představuje příjemné místo k relaxaci, ale i poznání. Odtud je to už jen kousek na nejvyšší místní vrchol Zvičina. Krkonoše budete mít jako na dlani a sledování západu slunce bude skutečnou tečkou za příjemně stráveným dnem. Na opačném konci Dvora Králové nad Labem, v městské části Žiřet, je situováno dopravní letiště s možností vyhlídkových letů nad městem a jeho okolím. Stejným směrem dále najdete Křížovou cestu 21. století s názvem "Příběh utrpení a nadějí člověka", Braunův Betlém či revitalizovaný barokní Hospital Kuks – perlu vrcholného baroka z přelomu 17. a 18. století.

Historie města

Novější pohled dává vznik města do souvislosti s jeho polohou nedaleko hranic se Slezskem. Na tomto příhraničním území byl v raném středověku neosídlený hluboký hraniční hvozď, který tvořil přirozenou hradbu našeho státu. Když však tímto hvozďem roku 1110 prošla polská vojska Boleslava III., vznikla zde nová vojenská stezka, jejíž trasu bylo nutné opatřit strážnými body. A tak nejen z bezpečnostních důvodů vznikla pravděpodobně ve druhé polovině 12. století osada Dvůr s kostelíkem. Byla zřejmě jednou z několika osad vzniklých podél této nové cesty od opevněného Miletína na slezskou stranu při důležitých přechodech přes vodu. S tím souviselo následné postupné osidlování tohoto území, které zřejmě v případě Dvora postupovalo z Miletína. První písemná zmínka o Dvoru je z roku 1270. V latinsky psaném listu ze dne 27. července, vydaném v Miletíně ohledně sporu mezi faráři Hořic a Miletína o farní právo, je mezi svědky uveden královédvorský plebán "Gottfridus de Curia". S latinským označením Dvora jako Curia se setkáváme i v následujících letech. Objevuje se však také německé označení "Hof", prvně v roce 1316. Český název "Dwuor" je doložen až v roce 1421. Toto pojmenování souvisí pravděpodobně s

knížecím dvorcem, který tu vznikl, zřejmě v blízkosti kostela. S postupující kolonizací, která byla zčásti německá, se původní tržní osada začala rozrůstat. Od které doby Dvůr patřil králi, bohužel nevíme, stejně jako to, kdy došlo k povýšení osady na město. Ve 14. století byl Dvůr již opevněn a jeho osudy jsou spojeny s tzv. trutnovským manstvem, které bylo několikrát zastaveno. Do přímého držení krále se Dvůr vrátil v roce 1392, do rukou Václava IV. Ten město zapsal své manželce Žofii Bavorské. Město se tak stalo královským věnným městem. Stalo se tak asi před korunovací Žofie roku 1400. Od té doby přibyl k označení města Dvůr přídomek Králové. V roce 1421 se město bez boje poddalo pražanům (umírněné křídlo husitů). O dva roky později přešlo do vznikajícího Žižkova východočeského svazu a s ním se zúčastnilo několika bitev. V roce 1436 ale zástupci města složili slib věrnosti císaři Zikmundovi Lucemburskému. Rok na to byl obnoven institut věnných měst, když byl Dvůr s dalšími městy zapsán Zikmundově manželce Barboře Celské. Pro účast v povstání proti císaři Ferdinandu I. přišlo město roku 1547 o své statky. Ještě téhož roku bylo ale Dvorským uděleno odpuštění a téměř všechny majetek jim byl vrácen. Během stavovského povstání (1618–1620) se Dvůr přidal na odbojnou stranu, po bitvě na Bílé hoře (8. 11. 1620) mu tedy byl opět zkonfiskován majetek. Městu byly statky vráceny roku 1627. Za třicetileté války (1618–1648) město utrpělo značné škody a byl tím dovršen úpadek města. Dvůr byl několikrát vypleněn a vydrancován císařskými, saskými i švédskými vojáky. V době vlády Marie Terezie (1740–1780) bylo město opět podrobeno válečným útrapám, které souvisely s válkou o rakouské dědictví (1740–1748) a se sedmiletou válkou (1756–1763). I přes tyto nešťastné události se město ve druhé polovině 18. století i počátkem 19. století hospodářsky dále rozvíjelo. Tento rozvoj souvisel především s textilním řemeslem. Dne 16. září 1817 objevil Václav Hanka v klenuté kobce věže kostela sv. Jana Křtitele tzv. Rukopis královédvorský – nejstarší česky psaný text se 14 písněmi ze 13. století. Tento dokument významně ovlivnil atmosféru národního obrození a zapsal město výrazně do českých dějin. Průběh Rakousko-pruské války zasáhl v roce 1866 celý hradecký region. Boje se v průběhu války odehrávaly přímo na území města, došlo ke dvěma pruským okupacím a nakonec se Dvůr Králové stal v červenci pruským lazaretem. Když v září 1866 vojáci opustili město, zbyla tu zničená pole, vyrabované domy, bída a velká drahota. Připomínky těchto událostí, nejen ve formě válečných hrobů, se dnes nalézají v samotném městě i v blízkých vesnicích. Město bylo především střediskem obchodu a řemesel. Velkou tradici zde mělo hlavně tkalcovství a barvířství, protože odedávna se v okolí pěstoval len. Od konce 18. století sem zvolna proniká bavlna a v 19. století začíná vytlačovat tradiční surovinu. Na konci 18. století, i přes zdejší značně rozvinutá textilní řemesla, se tu příliš neujalo zavádění manufaktur. Více se prosadil faktorský systém. Důležitým předpokladem pro rozvoj průmyslu byla stavba železnice (1858), ale také zdokonalení silniční sítě, splavnost Labe, přijatelná vzdálenost uhelných dolů či dostatek pracovních sil. Textilní průmysl se začal naplno ve městě rozvíjet v 80. letech 19. století, kdy začaly vznikat první textilní továrny (Winternitz a Friedman – 1861, Emanuel Baumelt, Mořic Feldscharek, Julius Busch, atd.). S průmyslovým rozvojem úzce souvisel i vzrůst počtu obyvatel, stavební rozvoj města a v neposlední řadě i rozvoj společensko-kulturního života města (stavba divadelní budovy, rozvoj spolkové činnosti – divadelní spolek, pěvecké spolky, tělovýchovná jednota Sokol, Okrašlovací spolek atd.). Velká většina těchto spolků existuje dodnes a dále se aktivně podílí na životě města. Stejně jako většina českých měst byl i Dvůr Králové nad Labem postižen průběhem I. světové války. I zdejší občané byli nuceni se aktivně účastnit bojů. Padlo v ní 130 zdejších rodáků a přes 50 vojáků zůstalo nezvěstných. Na památku jejich oběti byly vybudovány pomníky a památníky nejen přímo ve městě, ale i v přilehlých obcích, odkud vojáci pocházeli. Po překonání krize způsobené I. světovou válkou dochází v meziválečných letech k rozvoji nejen průmyslu, ale i spolkového a kulturního života města. Stěžejním průmyslem zůstává i nadále textilní odvětví. Pak přišel rok 1929 a s ním světová hospodářská krize, která zasáhla všechny královédvorské podniky. Výrobu bylo nutné omezit nebo úplně zastavit. Nezaměstnanost se představitelé města snažili řešit tzv. nouzovými pracemi. V německých oblastech byla situace horší. Jakmile v sousedním Německu začala po hitlerovském převratu výroba stoupat a nezaměstnanost mizet, začalo v pohraničí růst nacionální

hnutí, jehož vyvrcholením byl Mnichov, který pro soudní okres Dvůr Králové znamenal ztrátu 32 obcí z celkem 47. Dvůr Králové se stal hraničním městem bez komunikací, železnice a surovin. V tomto období (v roce 1933) bylo otevřeno ve Dvoře Králové nad Labem zcela nové Tyršovo koupaliště. Následovala válečná léta 1939 až 1945, která byla ukončena květnovým povstáním a následným odsunem osob německé národnosti z území královédvorského okresu.

Zajímavosti ve městě a okolí

Kostel sv. Jana Křtitele

Gotický kostel byl vystavěn na místě původního románského kostelíka. Ten byl dvakrát přestavěn a rozšířen. Dnešní podobu kostel získal až v 90. letech 19. století. Kostelní věž byla přistavěna po římsu roku 1644 a roku 1894 byla zvýšena na nynějších 64 metrů. Zajímavou kapitolou v historii kostela byl nález rukopisu v klenuté kobce kostelní věže. Dne 16. září 1817 "objevil" v klenuté kobce kostelní věže český spisovatel, básník, jazykovědec, literární historik, knihovník a vysokoškolský pedagog Václav Hanka tzv. Rukopis královédvorský – nejstarší česky psaný text se 14 písněmi ze 13. století. Přestože se ukázalo, že se jedná s největší pravděpodobností o padělek, který vytvořil Václav Hanka společně s přítelem, básníkem Josefem Lindou, a zřejmě i s dalšími, dokument významně ovlivnil atmosféru národního obrození a zapsal město výrazně do českých dějin. V současnosti je Rukopis královédvorský uložen v knihovně Národního muzea v Praze.

Městské muzeum

Městské muzeum se nachází v blízkosti náměstí T. G. Masaryka a Šindelářské věže. V příjemných prostorách nabízí návštěvníkům jedinečný zážitek při prohlídkách dvou stálých expozic: Tradice výroby vánočních ozdob a Historie města Dvora Králové nad Labem a textilního průmyslu na Královédvorskú. Kromě toho muzeum pořádá řadu dalších výstav, jejichž přehled najdete v našem kalendáři akcí. Ve Špýcharu muzea se nachází přednáškový a koncertní sál s variabilní možností uspořádání, v němž se konají přednášky, koncerty, školení nebo prezentace.

Expozice Tradice výroby vánočních ozdob.

Chcete okusit Vánoce v létě? Tak nesmíte vynechat právě návštěvu městského muzea se stálou expozicí výroby vánočních ozdob. Výroba foukaných vánočních ozdob má totiž na Královédvorskú dlouhou tradici, začala v roce 1931 a stále trvá. Za tuto dobu vznikly tisíce ozdob různých tvarů, velikostí a dekorů, které zdobí vánoční stromky po celém světě. V první části expozice, která je věnovaná perlařství a vlastní výrobě ozdob, zjistíte, jak se výroba v regionu od roku

1931 vyvíjela, projdete si celý cyklus od navrhování vzorů a barev jednotlivých kolekcí, foukání a smáčení ozdob, přes jejich zdobení a záponkování až po balení do krabic. Vše zažijete hravou formou, interaktivní výstava zabaví dospělé i děti. Druhá část expozice představuje „vzorkovnu“ výrobků od 30. let 20. století do současnosti.

Expozice Historie města Dvora Králové nad Labem a textilního průmyslu na Královédvorskú.

Vydejte se po stopách minulosti Dvora Králové a seznamte se nejen s nejvýznamnějšími událostmi dob dávno minulých, ale s historií tradice textilního průmyslu na Královédvorskú. Podíváte se do rytecké dílny, poznáte technologické postupy textilního tisku a dozvíte se o historii textilních továren. Poslední místnost nové expozice nese název „Tak jde čas“ a je věnovaná historii města ve 20. století. Přelomovými událostmi v královédvorských dějinách vás provedou novinové články a filmy.

Expozice textilního tisku v budově Střední průmyslové školy a Střední odborné školy.

Od listopadu 2019 je návštěvníkům k dispozici nová expozice věnovaná textilnímu tisku na Královédvorskú, která se nachází v prostorách historické budovy Střední průmyslové školy a Střední odborné školy na nábřeží Jiřího Wolkeho čp. 132. Exponáty návštěvníkům přiblíží způsoby, druhy a možnosti potisku textilu. Díky původním strojům, doplněných množstvím vzorníků, látek či modrotiskovou dílnou nahlédnete pod pokličku nejen tiskařům, ale i designérům, rytčům a vzorkařům. Pro návštěvníky je připravená malá tiskařská dílna, kde si mohou pomocí ručně vyráběných forem ozdobit látku podle vlastní fantazie. Školní kolektivy mají možnost komentovaných prohlídek, vyplňování pracovních listů přizpůsobených různým věkovým kategoriím nebo možnost vyzkoušet si textilní tisk. V expozici jsou nainstalovány textilní stroje a další předměty přepravené většinou ze zaniklého Muzea textilu v České Skalici. Najdeme zde exponáty ze sbírek, které představují jedinečný soubor dokladů vývoje textilnictví a především textilního tisku v České republice i v zahraničí. Mimo jiné je zde nainstalována téměř 150 let stará perotina, doposud funkční tiskařský stroj vážící několik tun.

Pivovar Tambor

Na dlouholetou pivovarnickou tradici ve Dvoře Králové nad Labem navázal Královédvorský pivovar Tambor. Během Vašeho pobytu u nás jeho návštěvu určitě nevynechejte, v pivovaru Vás provedou výrobnou a ukážou postup vaření piva. Jako součást exkurze budete mít možnost královédvorské pivo ochutnat, a že stojí za to! Pivovar vznikl v roce 2009. Majitel Nasik Kiriakovský využil skutečnost, že na pozemku se nachází studna s hloubkou 130 metrů s kvalitní kojeneckou vodou. První várka piva byla uvařena přesně na den 30 let po té poslední v původním královédvorském pivovaru. Postupně se pivovar rozšiřoval a vedle sudového piva začal nabízet i lahvové pivo. Jedná se o moderní provoz, který ale vaří pivo tradičními metodami. Od svého vzniku si pivovar vybudoval solidní místo mezi konkurencí nejen v regionu a v současnosti je možné se s pivem Tambor setkat po celé republice. Pomohlo k tomu několik ocenění pro zdejší nefiltrovanou jedenáctku, která získala 2 zlata a bronz na Dočesné v Žatci nebo bronz na Jarní ceně Sládků 2012. Pivovar má také certifikát Regionální produkt Podkrkonoší. Po složitém schvalovacím řízení je zdejší pivo rovněž zařazeno mezi košer potraviny. Areál pivovaru si mohou zájemci prohlédnout při komentované exkurzi s ochutnávkou zdejší produkce.

Safari Park Dvůr Králové

Safari Park Dvůr Králové je jedna z nejznámějších zoologických zahrad v Česku. Najdete tu největší kolekci afrických zvířat v Evropě a jedinečné Africké a Lví safari. Dvorský safari park je světovou jedničkou v odchovu kriticky ohrožených zvířat a jejich navrácení zpět do přírody. Do Afriky už

dokázal převést osm nosorožců. Zároveň je to jediné místo na světě, kde se podařilo rozmnožit severního bílého nosorožce v lidské péči. V Africkém safari návštěvníci projíždějí mezi volně se pohybujícími zebry, antilopami, ptáky a od roku 2017 i žirafami. Jako jediná zahrada ve střední Evropě nabízí safari park možnost projíždek ve Lvím safari mezi smečkou lvů. To vše je doplněné o africkou kulturu a umění, ať už jde o letní africký festival, výstavy, ochutnávku afrických jídel či třeba koncerty afrických kapel.

Návštěvníci se mohou ubytovat v Safari Park Resortu. Ten se nachází přímo v areálu zahrady a nabízí široké možnosti ubytování od lodge hotelového typu v Safari Hotelu, přes bungalovy, až po safari stany s výhledem do výběhu afrických

zvířat v Safari Kempu. Celoročně jsou otevřeny vnitřní expozice a pavilony, jako například Ptačí svět, Vodní světy a Jedovatá Afrika, krytá expozice nosorožců, hrošíků, okapi, pavilon šelem a další. V roce 2018 byla v Neumannově vile, správní budově zahrady, otevřena unikátní expozice „Umění pod kůží“, kde se návštěvník seznámí se stavbou těla obratlovců. Mimo jiné tam návštěvník zhlédne kostru Nabiré - posledního jedince bílého severního nosorožce, který žil a uhynul v Evropě. V roce 2019 se k otevření připravuje krytý pavilon žiraf. Součástí safari parku je galerie obrazů Zdeňka Buriana a přírodní amfiteátr. Příjemným zpestřením jsou také radovánky na několika obrovských hřištích nebo v lanovém parku pro děti i dospělé. Královédvorská zahrada se pro veřejnost otevřela 9. května 1946 a k jejímu významnému rozvoji došlo v 70. letech. Tehdejší ředitel Ing. Josef Vágner, CSc., dovezl z osmi expedic do různých zemí Afriky okolo 2 tisíc zvířat, především kopytníků, ale i šelem, opic a plazů, které daly základ unikátním chovům. I díky tomu je zahrada jedinečnou genobankou afrických kopytníků na evropském kontinentě.

Hospitál Kuks (8 km)

Tento nejrozsáhlejší barokní komplex v Čechách nechal vybudovat hrabě František Antonín Špork (1662–1738) jako lázně při minerálních pramenech. Počátek stavební činnosti je kladen do roku 1695. Do dnešních dnů zůstal zachován kostel, klášter a sochařská výzdoba na pravém břehu Labe. Budova lázní na levém břehu zanikla před sto lety. Sláva lázní začala upadat po smrti F. A. Šporka a po velké povodni, která poničila značnou část lázní v roce 1740. Do dnešní doby se zachovala budova původního hostince U Zlatého slunce z roku 1699. V letech 1874–1996 budova sloužila pro školní účely. Od července 2003 hostinec obnovil svoji činnost. Před budovou jsou sochy Davida a Goliáše od Matyáše Bernarda Brauna. V roce 1995 byl Hospitál Kuks prohlášen národní kulturní památkou. Na vynikajících plastikách, jimiž je osazeno severní průčelí Hospitálu i jeho terasa, a rovněž i na další výzdobě Kuksu se podílela řada umělců. Především však Matyáš Bernard Braun, který se ujal sochařské výzdoby v roce 1712. Nejznámější jsou dvě řady soch – vždy 12 postav – představující

ctnosti a neřesti. Další stavitelskou památkou je kostel s půdorysem ve tvaru nerovnoramenného osmiúhelníku, který se řadí ke vzácným stavbám své doby. V létě 2002 byla otevřena naučná stezka Kuks–Betlém. Na trase naučné stezky jsou umístěny informační panely, které vás seznámí s historií jednotlivých památek. V květnu roku 2014 se otevřel v Kuksu další zrekonstruovaný objekt, ve kterém se nachází muzeum tisku. Michael Heinrich Rentz (Norimberg 1698 – Kuks 1758), Šporkův dvorní rytec v Kuksu, je svým dílem co do kvality a rozsahu srovnatelný s pozicí sochaře Matyáše Bernarda Brauna v českém barokním sochařství. Součástí objektu muzea jsou ukázkové dílny knihtisku, výroba ručního papíru, mědirytu, vazba knih a restaurování s nabídkou workshopů a tisku na funkčních replikách mědirytinového a knihtiskařského lisu ze 17. století.

Braunův Betlém (4 km)

V Novém lese mezi Kuksem a Dvorem Králové nad Labem v letech 1723 a 1732 postupně vznikalo významné dílo středoevropského barokního sochařství, pro které se podle ústředního motivu

Narození Páně vžil název Betlém. Zakladatelem a mecenášem této galerie v přírodě byl hrabě František Antonín Špork. Plastiky v ní vytvořil Matyáš Bernard Braun se svými pomocníky, mezi nimiž byli i významní čeští sochaři. Díla jsou vytesána do skal, a to jim zajišťuje mimořádné postavení v evropském sochařském umění 18. století. Z původního areálu, vlivem nejrůznějších okolností, zůstalo jen torzo. I tak zde návštěvníci mohou obdivovat např. reliéf Narození Páně a Příchod Tří králů, sousoší u Studny Jakobovy, mohutnou sochu poustevníka Juana Garina před jeskyní, sochu poustevníka Onufria, silně poškozenou sochu sv. Jana Křtitele, sochu sv. Maří Magdaleny či reliéf Vidění sv. Huberta. V létě 2002 byla otevřena naučná stezka spojující Braunův

Betlém a Kuks. Výchozími body jsou parkoviště v Kuksu a u Betléma. Na trase naučné stezky jsou umístěny informační panely, které vás seznámí s historií jednotlivých památek.

Přehrada Les Království (5 km)

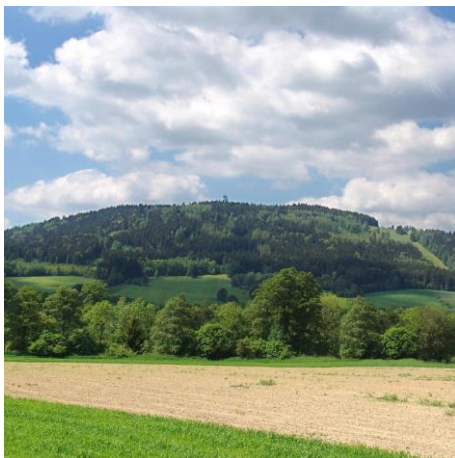
Několik kilometrů od Dvora Králové nad Labem, proti proudu řeky Labe, se nachází přehrada Les Království, jedna z nejkrásnějších přehrad v Čechách. Jako pohádka působí přehradní hráz, věže, dům hrázného, vodní plocha i okolní rozsáhlé lesní porosty. Důvodem k postavení této přehrady byla velká voda v červenci roku 1897, která byla tenkrát brána jako voda stoletá. Přehrada se začala stavět v roce 1910 zároveň s přehradou na horním toku Labe

u Špindlerova Mlýna. Tyto dvě přehrady měly zabránit škodám, které velká voda z roku 1897 způsobila na Královédvorskou a Jaroměřskou. Přehrada u Dvora Králové nad Labem však do začátku války v roce 1914 dostavěna nebyla, byla dokončena až v roce 1919 a o dva roky později zde byla vybudována elektrárna. Účel přehrady je především ochranný, tj. zachycování velké vody. Dalším úkolem je výroba elektrické energie a do třetice je to zlepšování průtoku při nízkých stavech vody. Od roku 1964 je přehrada chráněna jako kulturní památka, roku 2010 byla vyhlášena za národní kulturní památku.

Zvičina (14 km)

Zvičina je nejvyšším kopcem 17 km dlouhého horského hřbetu. O 300 m převyšuje Dvůr Králové nad Labem a o 330 m Miletínskou kotlinu. Díky výšce 671 m nabízí nádherné pohledy do kraje. Z nejvyšší hory Podkrkonoší budete mít Ještěd, Jizerské hory, celé Krkonoše, Vraní, Stolové a Orlické hory jako na dlani. V zimě je centrem lyžování. Nabízí možnost paraglidingu. Zvičina byla cílem srazů, poutí, dodnes patří nejčastějším místům výletů na Královédvorskou. Její vrchol s kostelíkem, založeným roku 1584 (dřevěná stavba) a přestavěným v letech 1706–1711, i turistická Raisova chata jsou snadno dostupné cestami z Bílé Třemešné, z Mezihoří, od Třebíhoště, od Chroustova či Horní Brusnice. Zvičinu navštěvoval Karel Jaromír Erben, Karel Václav Rais, Jaroslav Vrchlický, Václav Štech, Ignát Hermann, zastavil se tu i Karel Hynek Mácha. Vrchol Zvičiny je vynikající místo pro lyžování i paragliding. V minulosti zde bylo i první plachtařské letiště. Při cestě z vrcholu Zvičiny k Lázním pod Zvičinou je Masarykova studánka, slavnostně odhalená v říjnu roku 1923. Součástí studánky je pohádkový drak, kterého vytesali z hoříckého pískovce v sochařské a kamenické škole v Hořicích a který zde mezi kameny hlídá pramen čisté vody.

Cyklomuzeum v Žirči (3 km)

Expozice historie cyklistiky se nachází v historické budově sýpky v žirečském parku. Sýpka sloužila po staletí jako sklad obilí, ať už jezuitům, nebo později v dobách raabizace rakouskému vojsku. Bouřlivá historie 20. století však způsobila, že špýchar začal postupně chátrat. Vše se změnilo až v roce 2011, kdy sýpku kupuje Oblastní charita Červený Kostelec, opět ji připojuje k Areálu Žireč (sídlo Domova sv. Josefa) a začíná pracovat na záchraně její kulturní hodnoty. Nyní můžete v barokním interiéru sýpky shlédnout ve 3 podlažích celou historii cyklistiky s exponáty, které zapůjčil největší český sběratel, Ing. Jaroslav Uhlíř. Z jeho rozsáhlé sbírky se můžete těšit na nejstarší velocipedy, závodní kola z 20. století, i slavná kola známá z filmů posledních let. K vidění jsou i rozmanité cyklo-doplňky, náhradní součástky, trofeje, dobové

fotografie a tiskoviny. Tato výjimečná sbírka je navíc obohacena o Expozici zdravotních pomůcek pro léčbu roztroušené sklerózy, což je vůbec první výstava svého druhu v České republice.

Cyklovýlety

Na přehradu Les Království

Cyklotrasa pro rodiny s dětmi

Charakteristika trasy: polní cesty, místní komunikace

Délka trasy: 13 km

Výškový profil: 174 m

Typ kola: trekkingové, MTB

Start/cíl: Dvůr Králové nad Labem – náměstí T. G.

Masaryka

Trasa: Dvůr Králové nad Labem – Verdek – Filířovice – Les

Království – Podháj – Verdek – Dvůr Králové nad Labem

Z náměstí pojedeme kolem Kostela sv. Jana Křtitele směrem dolů na nábřeží. Před mostem uhneme doprava na značenou cyklotrasu č. 4088. Po asi 600 m z cyklotrasy odbočíme a držíme se cesty podél břehu řeky Labe na okraji pole. Dojedeme do Verdeka ke dřevěnému krytému mostu. Mostem projedeme na druhý břeh a pokračujeme opět polní pěšinou přes louku. U stromořadí lemujícího tok řeky Labe po pravé ruce se dáme vpravo podél něj až na cestu, která nás po odbočení doleva zavede do Filířovic. Ve vsi odbočíme vpravo po červené TZ, která nás zavede do osady Aleje, kde odbočuje vlevo do Bílé Třemešné. My ale pokračujeme rovně a po cca 200 m odbočíme vpravo na silnici, po které dojedeme přímo na přehradu Les Království. Přes hráz přejedeme na druhou stranu a po silnici dojedeme na křižovatku. Přejedeme frekventovanou silnici, obejdeme závoru a lesní cestou stoupáme vzhůru. Zde asi po 400 m narazíme na zeleně značenou cyklotrasu č. 4088 a po ní se dáme vpravo. Do města se vrátíme stále mírně z kopce polní cestou. Dojedeme pod nemocnici a odtud do centra města.

Stezkou Lesní moudrosti

Cyklotrasa pro rodiny s dětmi

Charakteristika trasy: lesní cesty, silnice 3. třídy

Délka trasy: 20 km

Výškový profil: 317 m

Typ kola: trekkingové, MTB

Start/cíl: Dvůr Králové nad Labem – náměstí T. G.

Masaryka

Trasa: Dvůr Králové nad Labem – Hájemství – Kocléřov –

Záboří – Komárov – Dvůr Králové nad Labem

Z náměstí se vydáme Palackého ulicí, neodbočíme dolů k mostu, ale vpravo po hlavní silnici. Po cca 500 m odbočíme vpravo a pojedeme stále mírně do kopce. Přijedeme až pod nemocnici (ulice Pod Lešem). Odtud se vydáme po zelené cyklotrase č. 4088, směr Hájemství. Trasa vede po polní cestě, po vjezdu do lesa se stáčí vpravo. Napojíme se na naučnou stezku Lešem Království, okolo zastavení sv. Hubert nás stezka přivede k tzv. Boschově vile. Odsud pokračujeme po silnici vpravo do Kocléřova. Na návsi za obecním úřadem si cestu zkrátíme odbočkou vpravo. Asi po 200 m odbočíme vlevo, přijedeme na silnici a ujedeme po ní několik málo metrů vlevo. Poté se dáme hned vpravo k hřišti a okolo hřbitova zamíříme po silničce do obce Záboří. Zde na nás čeká hospůdka „U Šulců“. Ze Záboří pojedeme po silnici do Komárova, kde překřížíme hlavní silnici Kocbeře – Vítězná a pokračujeme dolů z kopce směrem Dvůr Králové nad

Labem. Na hlavní silnici se dáme doprava, přejedeme most a hned za ním odbočíme doleva na lesní pěšinu vedoucí podél Hartského potoka. Držíme se stále vpravo a cesta nás zavede přímo k nemocnici a odtud do centra města.

Labskou stezkou

Cyklotrasa pro sportovce

Charakteristika trasy: cyklostezky, silnice 3. třídy

Délka trasy: 58 km

Výškový profil: 484 m

Typ kola: silniční, trekkingové

Start/cíl: Dvůr Králové nad Labem – náměstí T. G.

Masaryka

Trasa: Dvůr Králové nad Labem – Žireč – Stanovice – Kuks – Jaroměř – Předměřice nad Labem – Neděliště – Trotina – Radov – Velichovky – Hřibojedy – Stanovice – Žireč – Dvůr Králové nad Labem

Vyjedeme z centra města směr Žireč a Stanovice. Za mostem ve Stanovicích zahneme doprava a dáme se pěšinou podél Labe. V Kuksu se napojíme na cyklostezku č. 2, směrem na Jaroměř a Hradec Králové. Stále se držíme značení a v Předměřicích nad Labem zahneme vpravo na Neděliště. Zde se napojíme na cyklostezku č. 4362. Projedeme Habřinu a Neznášov a dojedeme do Velichovek. Na křižovatce pokračujeme stále rovně, směr Nouzov. Poté projedeme přes Litič do Hřibojed (možnost návštěvy Braunova Betléma), odkud sjedeme z kopce do Žirče, a po cyklostezce č. 24 dorazíme zpět do Dvora Králové nad Labem.

Krajem K. J. Erbena

Cyklotrasa pro rekreační cyklisty

Charakteristika trasy: silnice 3. třídy

Délka trasy: 34 km

Výškový profil: 699 m

Typ kola: trekkingové, silniční

Start/cíl: Dvůr Králové nad Labem – náměstí T. G.

Masaryka

Trasa: Dvůr Králové nad Labem – Zálesí – Doubravice – Zábřezí – Trotina – Miletín – Třebihošť – Zvičina – Lázně pod Zvičinou – Dolní Brusnice – Bílá Třemešná – Dvůr Králové nad Labem

Z náměstí zamíříme směr vlakové nádraží a až do vsi Zálesí pošlapeme cca 5 km stále do kopce. Ze Zálesí do Doubravice pozor! Cesta se kříží s hlavní silnicí. Po sjezdu zahneme hned za mostkem vpravo do prudkého, zato však nedlouhého kopce a pokračujeme směr Zábřezí, Trotina, Miletín. Po prohlídce pamětihodností v Miletíně zamíříme z náměstí po silnici směr Lázně Bělohrad a hned za cedulí označující konec obce Miletín zahneme vpravo na Třebihošť. Stoupáme po silničce mírně do kopce. V Třebihošti u hospůdky U Lípy odbočíme vlevo. Prudké stoupání nás dovede do zvičinského sedla. Poté šlapeme dál po silničce do obce Zvičina, odkud je to už jen malý kousek na samý vrchol, čnící nad krajinou ve výšce 671 m n. m. Z vrcholu se vrátíme do obce Zvičina, kterou projedeme, a za ní zahneme po cyklotrase vpravo. Příjemnou lesní asfaltkou po úbočí hory dojedeme do bývalých Lázní – dnes Hotelu pod Zvičinou s možností občerstvení. Dále

pokračujeme do Dolní Brusnice a Bílé Třemešné, odkud dojedeme přímo do Dvora Králové nad Labem.

Trasy pro pěšáky

Naučná stezka Půjdem spolu do Betléma

Zavedeme vás z Kuksu do Braunova Betléma a zpět. Uvidíte vrchol českého baroka – do skal vytesanou galerii soch Matyáše Bernarda Brauna. Celá trasa je 7 kilometrů dlouhá a zabere vám asi 2 hodiny. Doporučujeme pevnou obuv.

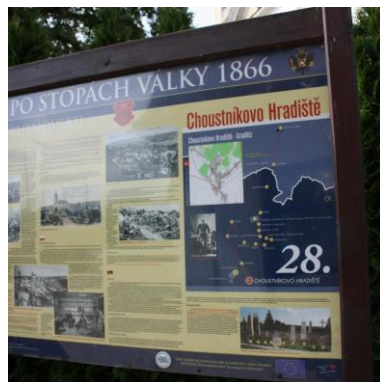

Údolím Hartského potoka

Další příjemnou možnost strávit hezké chvíle v přírodě a ještě se při tom pobavit a něco nového naučit spojuje nová naučná stezka Údolím Hartského potoka. Stezka jednoduchou formou ukazuje nejen dětem, co v lese a okolí žije, roste, a jak by se měli lidé v přírodě chovat. Okruh naučné stezky, která začíná u brány městské nemocnice, měří necelé 2 kilometry. Zajímavosti o lokalitě se dočtete na informačních panelech, které doplňuje řada herních prvků, doskočiště a posezení u ohniště. Cestou je možné používat také mobilní aplikaci Lesní svět a dozvědět se další zajímavosti z přírody kolem nás.

Naučná stezka Bitva u Dvora Králové nad Labem

Naučná stezka, která byla zřízena roku 2007 Komitétém pro udržování památek z války roku 1866, seznamuje návštěvníky s městem Dvůr Králové nad Labem, které bylo svědkem pouličních bojů rakouských jednotek s Prusky. Stezka začíná v Choustníkově Hradišti u kostela sv. Kříže a končí v Hoříněvsi, kde navazuje na naučnou stezku "Josefov – Smiřice – Chlum". Celková délka trasy činí 29 km. Naleznete zde 16 zastavení s dvěma odbočkami. Osmnáct informačních tabulí přiblíží události bitvy u Dvora Králové nad Labem, dělostřeleckého souboje u Kuksu dne 30. června 1866 i s postupem pruské armády korunního prince Bedřicha Viléma. Na některých místech se dozvíte více i o vzdálenějších bojištích v Německu. Blíže se také seznámíte s životem a utrpením civilního obyvatelstva po bitvě u Dvora Králové nad Labem nebo s osudy raněných rakouských vojáků, kteří byli hospitalizováni v lazaretech zřízených ve městě. Protože mnozí z nich svým raněním podlehl, jsou ve Dvoře Králové nad Labem nebo jeho okolí pochováni a místa připomínají kamenné pomníky.

S použitím různých internetových stránek připravil M.Vořechovský

STŘÍPKY Z ODBORŮ

KČT Jičín

Vandr přes Vraní hory a Havíření 2020

Pohled ze Špičáku

Pohledem do odborných textů jsem si osvěžil své vědění o geomorfologickém (lehce složitém) členění naší domoviny, a tak vím, že Broumovská vrchovina se na české straně člení na vrchovinu Žacléřskou (jejímiž částmi jsou Bernartická a Radvanická vrchovina, Vraní a Jestřebí hory), Polickou a Meziměstskou vrchovinu; nejvyšším bodem celého celku je Královecký Špičák 881 m. V těchto místech se pohybuji velice málo, proto s pohledem do kalendáře akcí KČT 2020 oslovil mne pochod „Vandr přes Vraní hory a Havíření“ – pořádaný turisty žacléřskými. Letos se šel už 43. ročník.

12. září 2020 jsem si trochu přivstal. K cestě do Vraních hor využil jsem spolehlivou veřejnou dopravu, která ovšem není vždycky nejpřímější. Z Jičína jel jsem v 5:33 vlakem (s přestupem v Ostroměři) do Trutnova, odtud autobusem do Žacléře, kde jsem vystupoval v 8:55. S pětičlennou skupinkou spolucestujících z autobusu tvořenou čtyřmi turisty z Hradce Králové a jednou turistkou z Dobrušky spěchal jsem do Národního domu, kde jsem se zaregistroval a za malou částku startovného převzal pamětní list již na startu. Odsouhlasil jsem si u pořadatelů vlastní trasu, kterou jsem pár dnů před pochodem konzultoval s panem turistou Václavem, bývalým předsedou tamního odboru. Města Žacléře jsem si vzhledem k pokročilé hodině příliš neužíval, i když jeho památky (hornický skanzen, zámek či objekty církevní) by si aspoň malou pozornost zasloužily. U nevábně vyhlížejícího vlakového nádraží, jehož provoz byl ukončen, jsem se napojil na modrou značku, která mne pak provázela po celou cestu.

Žacléř – Černá Voda – Královec – Královecký Špičák (881 m) – Mravenečník – Bernartice

Během vandru svítilo slunce, při stoupání na nejvyšší bod zdejší krajiny až příliš, občasný vánek zpříjemnil putování. Potkával jsem mnohé pěší návštěvníky i cykloturisty – česky i polsky hovořící. Královecký Špičák nabídl výhledy k Rýchorám, ke Královcu a k západní části Žacléřské vrchoviny. Sestup po kamenité cestě vyžadoval dost opatrnosti. Do Bernartic, které jsem zvolil jako cíl cesty (tím ochudil jsem se o havíření – oficiální cíl byl v hornickém skanzenu), jsem přišel před třetí hodinou. V 15:20 jsem odjel autobusem do Trutnova, pak cestoval jsem vlakem (s hodinovým čekáním na přípoj v Ostroměři). V Jičíně jsem vystupoval v 19:25 po hezké sobotě ve Vraních horách. Poděkování patří pořadatelům – turistům ze Žacléře, kteří na rozdíl od jiných svou tradiční akci letos nezrušili.

Medvěd na návsi v Bernarticích

Přes Kopaninu

17.10.2020 – 20 km

Rychnov u Jablonce n. N. (ž.st.) – Pelíkovice – Kopanina (rozhl. 657 m) – Frýdštejn – Malá Skála – Zbirohy – Rakousy – Zrcadlová koza – Metelkovy sady – Turnov-město (ž. zast.)

V souvislosti s koronavirem objevily se u turistických akcí plánovaných na 17. října 2020 smutné dovětky, že akce se nekonají. S tím odpadlo mně rozhodování, zda pojedu na pochod pořádaný v Úpici („Spadaným listím“), anebo za trutnovskými turisty („Memoriál Miroslava Petiry“), když tamní odbory Klubu českých turistů (dle očekávání) odložily své aktivity na příští rok. Pro třetí říjnovou sobotu jsem se rozhodl projít se krajinou poblíž Malé Skály, kam jsem v uplynulých

letech nejednou zavítal začátkem června na (letos taktéž zrušené) Lišenské pochody. Z Jičína jsem odjel vlakem Českých drah v 9:33 do Turnova, odtud v 10:40 vlakem společnosti ARRIVA do stanice Rychnov u Jablonce nad Nisou, kde jsem vystupoval krátce po jedenácté hodině. (Zatažená obloha vydávající občasnou přeháňku a teplota kolem deseti stupňů provázely mě po celý den.) Po zběžném pohledu na směrovky odebral jsem se po modré značce vedené okresní silnicí do kopce. Za odbočkou k Pelíkovcům objevily se informační panely připomínající kreslíře, národopisce a historika umění Josefa V. Scheybala a jeho ženy – historičky a etnografky Jany Scheybalové. Na silnici mne minulo asi 15 cyklistů – většinou rodiny s dětmi. Po necelých třech kilometrech odbočila značka na lesní cestu, aby mne dovedla k prvnímu dílčímu cíli – rozhledně Kopanina, která od roku 1894 zdobí stejnojmenný vrch. Na rozhlednu vysokou 21 metrů (vyhlídková plošina je ve výšce 18 metrů) lze vystoupat – zájemci o výstup si mohou zapůjčit klíče v blízké osadě Kopanina v domku č.p. 2. Této možnosti jsem nevyužil, výšky v posledním čase nevyhledávám. Od rozhledny jsem scházel po modré značce převážně smíšeným lesem ke hradu Frýdštejn. (První zmínka o něm je z roku 1385, v roce 1591 byl již neobyvatelný.) U hradu jsem zařadil hlavní konzumaci potravin ze zásob, nevadila mi přítomnost asi dvaceti (trochu hlučných) jedinců. Pro další túru jsem vybral sestup po červené značce

do Malé Skály, při němž – zejména kolem Pantheonu – bylo třeba hlídat si kameny i kořínky místy zakryté listím. V Malé Skále jsem chvíli z mostu přes Jizeru pozoroval vodní scénérie. U rozcestí U Kapličky jsem se rozhodoval, kam pokračovat. Vybral jsem zelenou značku, která slíbila příjemné stoupání ke zřícenině hradu Zbirohy (připomínán poprvé ve 14. století, ale již roku 1456 uváděn jako pustý). Od něho sestoupil jsem do Rakous a okresní komunikací přemístil jsem se zas do blízkosti Jizery. Z časových důvodů jsem se nezastavoval ve známé restauraci Zrcadlová koza,

kteřá v souladu s omezeními nabízela jídla i nápoje přes okénko. U náhonu jsem Jizeru opustil a vyšel k Metelkovým sadům – ozdobě Turnova, od nich kolem Husova sboru došel jsem na náměstí Českého ráje. Pro odjezd do Jičína zvolil jsem vlakovou zastávku Turnov-město. Regionovou opustil jsem Turnov v 17:42 naplněn dojmy z krásného podzimního dne v Pojizeří.

Z Tanvaldu do Semil

Palackého stezka

Čeští turisté si váží odkazů významných osob naší bohaté historie a nezdíka po nich pojmenují své stezky. Na dvou takových (Palackého a Riegrově) – nacházejících se v liberecké oblasti Klubu českých turistů – trávím jsem poslední říjnovou sobotu. (Nebylo to poprvé, tu trasu jsem absolvoval již v říjnu 2005...)

24.10.2020 – 22 km

Tanvald (ž.st.) – Svárov – Velké Hamry – Plavy – Návarov (Pod Hradem) – Bohuňovsko – Jesenný (ž.zast.) – soutok Vošmendy a Kamenice – Spálov (ž.zast.) – soutok Kamenice a Jizery – Bítouchov – Semily (bus)

Po ránu přepravil jsem se vlakem z Jičína do Tanvaldu (7:33 až 9:33 s přestupem v Turnově a Železném Brodě). Od rozcestníku u tanvaldského vlakového nádraží odešel jsem Palackého stezkou po modré značce. První tři kilometry vedla po okresní silničce až k Plavům. Tam konečně vstoupil jsem na lesní stezku, která se prohýbala ve směru podélném i příčném a skrývala před lidským vetřelcem drobné i větší kameny pod spadaným listím. Po jedenácté hodině zmizela lehká mlha a sluneční paprsky dopadaly na větve (především listnatých) stromů, aby zajistily dokonalé osvětlení barev, které nanesl ze své palety malíř Podzim. Krásu, kterou jsem procházel, dotvářela hučící Kamenice (pramení pod Holubníkem a po 36 kilometrech se vlévá do Jizery) v údolí. Od rozcestníku Pod Hradem (Návarov) jsem pokračoval po červené značce (přiznám se, že tentokrát jsem nestoupal po odbočce k hradu samotnému), která mě dovedla do lokality Bohuňovsko. Nablízku stála vlaková zastávka Jesenný. Podle některých zdrojů tady Palackého stezka končí, já zastávám ten druhý názor, že dále pokračuje po červené značce přes rozcestí Pod Bozkovskými jeskyněmi kolem soutoku Kamenice s Vošmendou až k železniční zastávce Spálov, kde Kamenice ústí do Jizery (kteřá pramení pod Smrkem a po 165 kilometrech ústí do Labe v Lázních Toušeň). K nádraží Spálovu jsem došel kolem půl třetí odpoledne. Pokračování náleželo Riegrově stezce (byla otevřena roku 1909) po červené značce proti proudu Jizery. Podle některých zdrojů Riegrova stezka vede ze Semil až do Železného Brodu, podle jiných končí (ve směru od Semil) u vlakové zastávky Spálov. Zatímco na Palackého stezce jsem potkal jen 20 turistů, na Riegrově stezce jsem u počtu 150 raději skončil a věnoval pozornost vyhýbání s protijdoucími – zejména nad prudšími srázy. Na visutém chodníku

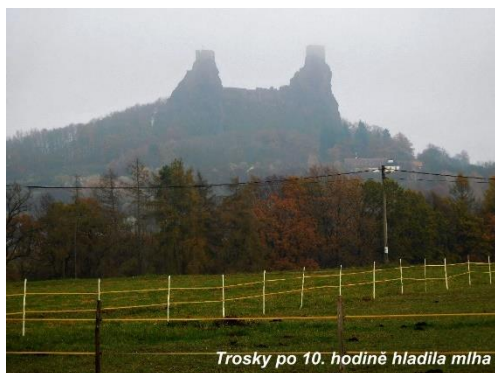
Soutok Kamenice a Jizery

kupodivu tlačenice v ten čas nebyla. Pěší túru krásnou krajinou za říjnového dne plného slunce jsem zakončil v Semilech, kam jsem došel po 16 hodině. V 16:40 jsem odjel autobusem společnosti BUS LINE do Jičína.

Od Trosek k Turnovu

14.11.2020 – 20 km

Ktová (ž.zast.) – Trosky – Svitačka – Křenovy – Nebákov – U Příbyla (rozc.) – Věžák (ryb.) – Čertoryje – Radeč – Valdštejn – Pelešany – Turnov-město (ž.zast.)

Trosky po 10. hodině hladila mlha

Pro sobotní turistickou aktivitu vybral jsem tentokrát z pestré nabídky Českého ráje známou (a letos již absolvovanou) trasu. Do zamlženého rána jsem nespěchal, odjížděl jsem z Jičína vlakem až v 9:33. Regionovu mířící z Hradce Králové do Turnova jsem opustil v železniční zastávce Ktová krátce po desáté hodině. Rozcestník stojící hnedle u nádraží nabídl – jak jsem si naplánoval – zelenou značku k Troskám, jejichž věže (Panna a Baba) zčásti zakrývala mlha. Přešel jsem hlavní silnici Jičín – Turnov a po louce zamířil k soutoku Libuňky s Veselkou. Odtud stoupal jsem převážně lesními porosty ke krajinné dominantě – zřícenině hradu Trosky. Mlha schovávala i jindy dobře viditelné hlavní orientační body v okolí (Ještěd, Kozákov, Vyskeř). Odebral jsem se k parkovišti, které se začínalo trochu zaplňovat, kde jsem přešel na značku červenou. Pokračoval jsem kolem turistických informačních míst Svitačka a Křenovský šenk k lesu. Následovalo klesání po lesní cestě s množstvím „zarostlých“ kamenů vtipně schovaných pod spadlým listím. V údolí se batolila Žehrovka, jejíž voda před dávnými věky zlákala k vybudování rybníků. Ten první, jenž na sebe cestou upozornil, se jmenuje Nebák. Chata Nebákov stojící vedle nabídl možnost povšimnout si, kterak jsou v tamním krásném koutu stranou od civilizace dodržována opatření koronavirová (výdej přes okénko, konzumace venku, 12 spokojených turistů). Dalším vodním dílem při cestě byl rybník Podsemín, stejnojmenný mlýn dosud stojící připomíná zašlou slávu zdejšího mlynářství. Pár set metrů za Podseminem jsem u studánky konzumoval nesené potraviny. S potěšením jsem si povšiml, že mlha mizí a objevuje se sluníčko. Na křižovatce U Příbyla jsem opustil Žehrovku a přešel na značku zelenou. Vedla zpočátku po okresní silnici kolem rybníku Věžák. U Čertoryje značka odbočila na lesní cestu, která se zavlnila přes bývalou osadu Radeč (po níž zůstaly jeden dům a jedna kaplička). Přišel jsem na cestu vedoucí od zámku Hrubá Skála. Poklid přírody, kterého jsem si až sem užíval, náhle hojně narušován byl desítkami návštěvníků listopadové krajiny. Restaurace u hradu

Pro sobotní turistickou aktivitu vybral jsem tentokrát z pestré nabídky Českého ráje známou (a letos již absolvovanou) trasu. Do zamlženého rána jsem nespěchal, odjížděl jsem z Jičína vlakem až v 9:33. Regionovu mířící z Hradce Králové do Turnova jsem opustil v železniční zastávce Ktová krátce po desáté hodině. Rozcestník stojící hnedle u nádraží nabídl – jak jsem si naplánoval – zelenou značku k Troskám, jejichž věže (Panna a Baba) zčásti zakrývala mlha. Přešel jsem hlavní silnici Jičín – Turnov a po louce zamířil k soutoku Libuňky s Veselkou. Odtud stoupal jsem převážně

Zavřený Valdštejn

Valdštejn rovněž těšila hladové a žíznivé přes okénko, hrad samozřejmě zavřený. Pro závěr putování jsem zvolil sestup přes Pelešany do Turnova. Regionovou, jež odjížděla ze zastávky Turnov-město v 15:46, přemístil jsem se do Jičína spokojený s vydařenou podzimní sobotou.

Ve Frýdlantském výběžku

***Zas podzim barví stromy dosud bledé,
mám jeden restík (ještě od loňska):
pěší trasu na Frýdlantsku blízko řeky Smědé
než odvede své vody do Polska.***

bývalá Gallasova hájovna – Frýdlantská rozhledna – zámek – kostel Krista Spasitele – kostel Nalezení sv. Kříže – Frýdlant (ž. st.)

Tisíce turistů navštíví každým rokem Jizerské hory. Určitě jen malá část z nich zajímá se o to, co se nachází za nimi. Přitom i Frýdlantská pahorkatina (patří do Krkonoško-jesenické soustavy, její součásti jsou Raspenavská, Hejnická a Bulovská pahorkatina, nejvyšším bodem je Andělský vrch 572 m nad mořem) může mít svá krásná zákoutí. Při prohlížení turistické mapy „Jizerské hory a Frýdlantsko“ jsem nejednou pohlížel na žlutou značku vedoucí z Černous do Frýdlantu – s tím, že by bylo zajímavé tudy někdy projít. Ve čtvrtek 19. listopadu 2020 se mně to (konečně) podařilo.

19.11.2020 – 25 km

Černousy (ž. zast.) – Ves – Andělka – Saň – Filipovka – Předlánce – Višňová – Bulovský potok –

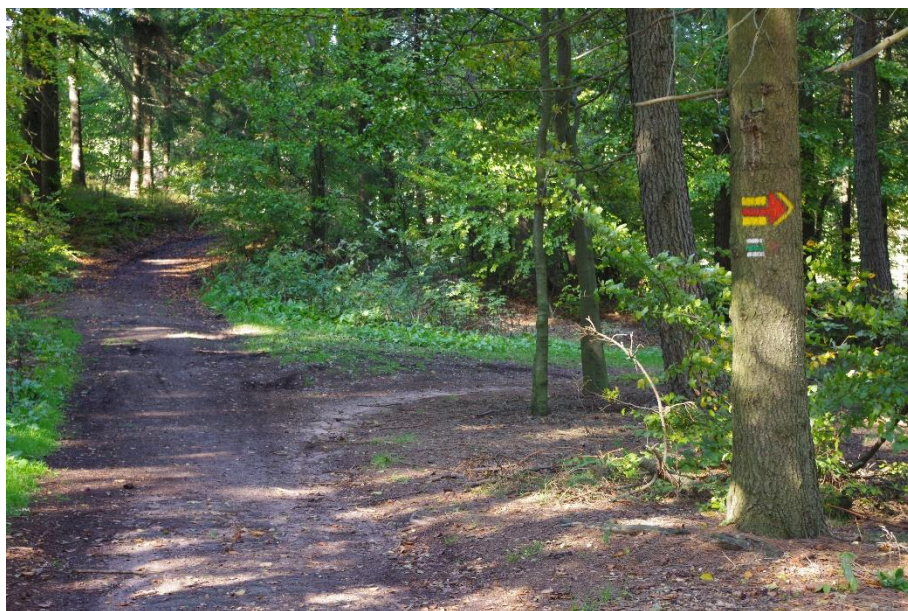
Motorový vůz řady Stadler Regio Shuttle – ozdoba vlakové dopravy v Libereckém kraji – zastavil v 8:20 na své konečné v Černousích. Vyšli z něho dva cestující zjevně místní a jeden turista z Jičína – autor těchto řádků, jenž opouštěl své bydliště v 5:22, aby po přestupech v Turnově a v Liberci přepravil se na Frýdlantsko. Obloha byla skoro jasná, foukal silný vítr. Žlutá turistická značka v terénu souhlasila s mapou, takže odpadlo zdržení s jejím hledáním. Nádražní budova unaveného vzhledu mne nezaujala, a tak vyšel jsem po okresní silnici k vesnici, která se jmenuje Ves. Nápis o státní hranici a bílé patníky vpravo od silnice nevyhlížely vůbec přísně. Ve Vsi jsem přešel na místní komunikaci a kolem kostela sv. Vavřince jsem se odebral po ní cestou zvlněnou krajinou do Andělky. Dominantou obce je kostel sv. Anny. Značka vedla do lesa, kde čekala Saň, naštěstí ne vícehlavá, ale jen v názvu výsky. Následovala vesnice Filipovka se stejnojmenným rybníkem.

V osadě Předlánce jsem z mostu dlouze pohlížel na klidnou hladinu řeky Smědé, která o pár kilometrů dál vstupuje na polské území. Obloha se kolem poledne zatáhla a až do konce mého putování krajinou provázely mne časté přeháňky. Za obcí Višňová vedla značka rozsáhlým lesním komplexem táhnoucím se údolím Bulovského potoka, na jehož konci stojí bývalá Gallasova hájovna. Po

několika kilometrech mezi poli jsem vystoupal na Frýdlantský vrch, jeho rozhledna byla uzavřena. V závěru pěší túry jsem zaměnil žlutou značku za červené místní značení, které vedlo kolem zámku. Přiznávám se, že ani dvě návštěvy zdejšího zámku s prohlídkou a fundovaným výkladem (v letech 1975 a 2003) nepřiměly mne, abych vlastní pílí prohloubil své vědění o vlastních (Ronovci, Biberšteinoval, Redernov, Valdštejnov, Gallasov, Clam-Gallasov). Cestou městem jsem se ještě zastavil u kostela Krista Spasitele, který patří Církvi československé husitské a u katolického kostela Nalezení svatého Kříže. Rozhlédl jsem se po náměstí a odebral k vlaku. Regionova Libereckého kraje mně v 15:49 posloužila k odjezdu z krajiny neprávem opomíjené, která jistě dokáže nabídnout i jiné tajuplné trasy než byla ta dnešní. Po přestupech v Liberci a v Turnově jsem přijel v 18:30 do Jičína.

Text a foto Jan Vaníček, Jičín

Ilustrační foto

TURISTICKÉ AKCE V KRÁLOVÉHRADECKÉ OBLASTI KČT

OD 1.1. DO 31.3.2021

(výběr z centrální databáze KČT)

Upozornění: Vzhledem k situaci kolem nemoci Covid 19 se informujte u pořadatelů o konání akcí!

Novoroční hvězdicový výstup na Rýchory

01.01.21 | KČT, odbor Žaclěř, Rýchorská bouda čp. 55, okr. Trutnov, 36. ročník, individuální

Novoroční čtyřlístek 2021

03.01.21 | KČT Nové Město n/Met. z.s., Nové Město n/Met, okr. Náchod, 18. ročník, Nové Město n/Met – autobusové nádraží Na Rychtě

Zimní táboření na Zvičině (671 m) – Memoriál Milana Poláka

08.01.21 - 10.01.21 | KČT, odbor Hořice, Zvičina, okr. Trutnov, 24. ročník, odkudkoliv

Zimní přejezd a přechod Zvičiny – Memoriál Petra Holveka

09.01.21 | KČT, odbor Hořice, Zvičina, okr. Trutnov, 41. ročník, individuální

LP Staropackých hor

16.01.21 | KČT, odbor TJ Nová Paka, Stará Paka, okr. Semily, 51. ročník, individuální

Memoriál Jindry AXMANA – lyžařský přejezd a pěší pochod

23.01.21 | KČT, odbor Hostinné, Hostinné, okr. Trutnov, 37. ročník, restaurace "U Soudku" Arnultovice

Přejezd Javořích hor – Memoriál Emericha Ratha

06.02.21 | odbor KČT, oddíl TJ Slovan Broumov, z.s., Broumovsko, okr. Náchod, 18. ročník, ČD Meziměstí

Lyžařský přejezd Rýchor

06.02.21 | KČT, odbor Žaclěř, Žaclěř, okr. Trutnov, 51. ročník, Národní dům Žaclěř

Za zmrzlým Čepelkou

06.02.21 | KČT, odbor Malé Svatoňovice, Malé Svatoňovice, okr. Trutnov, 25. ročník, nám. K. Čapka

Za ohřátou medovinou

20.02.21 | KČT, odbor Úpice, Jestřebí hory, okr. Trutnov, 20. ročník, libovlně

První jarní kilometry

27.03.21 | KČT, odbor Trutnov, Trutnov, okr. Trutnov, 38. ročník, internát Střední lesnické školy, Lužická ul.

Pochod Českým rájem – Putování za Rumcajsem

27.03.21 | KČT – odbor Jičín, Jičín, okr. Jičín, 54. ročník, Jičín, Nádvoří zámku Valdštejnovo nám.

Ilustrační foto

PŘISPĚJTE I VY SVÝM ČLÁNKEM O AKCI, NEBO TYPEM NA VÝLET!

ZPRAVODAJ. Čtvrtletník pro pěšáky, kolaře, lyžníky a vodáky Královéhradeckého kraje. Ročník 26, číslo 4. Vydavatel: oblast KČT Královéhradeckého kraje. Redakce: Kachlík Jaroslav, Vořechovský Miroslav. Adresa redakce: Jaroslav Kachlík, Smetanova 641, 542 32 Úpice; Elektronická adresa: jkachlik.klap@tiscali.cz. Dáno do tisku: 20.12.2020. Místo vydání: Úpice. Cena: zdarma. Náklad: 50ks a internetová podoba. Grafická úprava: Jarik. Tisk a distribuce: Dana Jágrová. Foto: pokud není uvedeno jinak, archiv redakce a archiv KČT Úpice. Text neprochází jazykovou korekturou. Všem přispěvatelům děkujeme za zaslání příspěvků. Uzávěrka příštího čísla do 15.3.2021. Registrace: E 15083 ze dne 16. 02. 2004.